עין משפט נר מצוה

סד א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה י:
סה ב מיי' פרק י מהלכות מעה"ק הלכה ו:
סו ג מיי' פרק י"ט מהלכות פסה"מ הלכה ד:
סז ד מיי' פרק ה מהלכות מעה"ק הלכה יז:
סח ה מיי' פ"ט שם הלכה כה:
סט ו מיי' פ"י שם הלכה ה:
ע ז מיי' פ"ח מהלכות קרבן פסח הלכה א:
עא ח מיי' שם הל' (יד) [טו]:
עב ט מיי' שם פ"ב הלכה א:
עג י מיי' שם פ"ח הלכה ד:
א מיי' פ"א מהל' בכורות הלכה ג

לגופיה אם כן נימא קרא ביום זבחו יאכל הקריבו למה לי ש"מ ביום שאתה זובח אתה מקריב ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב ודילמא ה"ק רחמנא אי קריב דם האידנא ניתאכיל א] בשר האידנא ולמחר אי קריב דם למחר ניתאכיל בשר למחר וליומא אוחרא אם כן נימא קרא ביום הקריבו יאכל זבחו למה לי שמע מינה ביום שאתה זובח אתה מקריבו ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריבו: איתמר המחשב לאור שלישי חזקיה אמר כשר רבי יוחנן אמר פסול חזקיה אמר כשר דהא לא אינתיק לשריפה רבי יוחנן אמר פסול דהא אידחי ליה מאכילה האוכל לאור שלישי חזקיה אמר פטור דלא אינתיק לשריפה רבי יוחנן אמר חייב דהא אידחי ליה מאכילה תניא כוותיה דרבי יוחנן [א]קדשים הנאכלין ליום אחד מחשבין בדמן משתשקע החמה ובבשרן ובאימוריהן משיעלה עמוד השחר קדשים הנאכלין לשני ימים ולילה אחת מחשבין בדמן משתשקע החמה ובאימוריהן משיעלה עמוד השחר ובבשרן משתשקע החמה של שני ימים ב]: ת"ר יכול (א) יהו נאכלין לאור שלישי ודין הוא זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים מה זבחים הנאכלין ליום אחד לילה אחריהן אף זבחים הנאכלין לשני ימים לילה אחריהן תלמוד לומר [1]והנותר עד ג] יום [ב]בעוד יום הוא נאכל ואינו נאכל לאור שלישי יכול ישרף מיד ודין הוא זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים מה זבחים הנאכלין ליום אחד תיכף לאכילה שריפה אף זבחים הנאכלין לשני ימים תיכף לאכילה שריפה ת"ל [2]ביום השלישי באש ישרף [ג]ביום אתה שורפו ואי אתה שורפו בלילה:

מתני' הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה [י]ודמן טעון מתנה אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד שינה באכילתן [ה]הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם [ו]ונאכלין בכל העיר בכל מאכל [ג]לשני ימים ולילה אחד [ז]הפסח אינו נאכל אלא בלילה [ח]ואינו נאכל אלא עד חצות [ט]ואינו נאכל אלא למנויו [י]ואינו נאכל אלא צלי:

גמ' מאן ד] תנא אמר רב חסדא ר' יוסי הגלילי היא דתניא [ד]ר' יוסי הגלילי אומר ה] חלבו לא נאמר אלא [3]חלבם דמו לא נאמר אלא דמם [ה]לימד על בכור ומעשר ופסח שטעונין מתן דמים ואימורין לגבי מזבח כנגד היסוד מנא לן א"ר אליעזר ו] אתיא זריקה זריקה מעולה

רש"י

לגופיה. ללמד זמן אכילת שלמים ביום זביחתו וממחרת: ה"ג **א"כ נימא קרא ביום זבחו יאכל הקריבו למה לי ש"מ ביום שאתה זובח אתה מקריב כו': דלמא הכי קאמר רחמנא כו'.** ה"ג **אם כן נימא קרא וביום** ז] **הקריבו יאכל זבחו למה לי ש"מ ביום שאתה זובח אתה מקריב.** כך הגהתי מספרו של רבי: **ודלמא הכי קאמר רחמנא כו'.** דלא תלה רחמנא זמן אכילה בזביחה אלא בזריקה לאוכלו ביום זריקתו וממחרת: **המחשב לאור שלישי.** בשחיטת ח] שלמים על מנת לאכול מן הבשר לאור שלישי ליל שני לזביחה ט]: **כשר.** דלא הוי חוץ לזמנו: **דלא אינתיק ליה.** מזמנו לגמרי ולהיות זמן שריפתו עכשיו עד לצפרא כדתני' לקמן בשמעתין: **האוכל לאור שלישי.** מבשר קרבן כשר: **פטור.** מקרבן שגגת נותר: **לא אינתיק לשריפה.** הלכך לאו נותר הוא: **מחשבין בדמן משתשקע החמה** י]. אם שחט על מנת לזרוק דמן משתשקע החמה פיגול ובאכילת בשר ובהקטרת אימוריהם יא] אם חישב בשחיטה על מנת לאכול מבשרן או להקטיר מאימוריהן משיעלה עמוד השחר פיגול דהיינו חוץ לזמן דידהו: ה"ג **והנאכלין לשני ימים ולילה אחד מחשבין בדמן משתשקע החמה ובאימורין משיעלה עמוד השחר ובבשרן משתשקע החמה של שני ימים.** והיינו לאור שלישי כר' יוחנן. לענין דם ואימורין קדשי קדשים וקדשים קלים שוין דדם ואימורין לעולם קדשי קדשים הם: **לילה אחריהם.** דכתיב בתודה (ויקרא ז) לא יניח ממנו עד בקר [הא] כל הלילה נאכל אף כאן בשלמים תהא לילה אחר יום המחרת: **עד יום.** גבי אכילה כתיב בקדושים תהיו ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום בעוד שהוא יום תאכלנו: **יכול ישרף מיד.** לאור שלישי הואיל ועבר זמן אכילתו: **מה להלן.** בנאכלין ליום אחד תיכף לאכילה שריפה דכתיב גבי מילואים י) ואם יותר מבשר המילואים וגו' יב] בצו את אהרן כתיב ובהאי קרא לא כתיב אכילה אלא שריפה ולהכי לא כתיב עד יום אלא ביום: **מתני' והמעשר.** מעשר בהמה: **מתנה אחת.** דלא כתיב בהו סביב אלא ז) ואת דמם תזרוק כתיב בבכור והנך נמי מהכא יג] ילפינן כדאמרינן בגמ': **כנגד היסוד.** במקום שיש יסוד תחתיו למעוטי מזרח ודרום: **שינה באכילתן.** אע"פ שהשוה הכתוב את מתן דמם שינה באכילתן זה מזה: **הבכור נאכל לכהנים.** כדכתיב ובשרם יהיה לך (במדבר יח): **והמעשר לכל אדם.** שלא מצינו יד] לו בתורה שינתן לכהן: **ונאכלין בכל העיר בכל מאכל** גרס. ולא גרסי' לכל אדם דהא קתני בכור טו] לכהנים: **בכל העיר.** כדכתיב והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם (דברים יב) ותניא בספרי ח) ר' עקיבא אומר בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן וכתיב (א) בההוא קרא ובכורות בקרכם וצאנכם ומדלא קבע בהו מחילה שמע מינה בכל העיר נאכלין: **לשני ימים ולילה אחד.** בבכור יליף לה בגמרא. מעשר לא ידענא מהיכא: **אלא בלילה.** כדכתיב בלילה הזה (שמות יב): **ואינו נאכל אלא עד חצות.** בגמ' יליף לה: **למנויו.** שנמנו בדמי לקיחתו כדכתיב לפי אכלו תכוסו (שם): **גמ' מאן תנא.** מעשר ופסח בזריקה טז] מדמשוי מתן דמים בכור ומעשר ופסח דקתני שינה באכילתן מכלל דמתן דמים לא שינה ובבכור כתיב ואת דמם תזרוק יז] (במדבר יח): **דמו לא נאמר.** אך בכור שור וגו' [שם]. אבל לר' ישמעאל ט) פסח בשפיכה דנפקא ליה מתן דמים לפסח מודם וזבחיך ישפך (דברים יב):

תוספות

אור לשלישי. גרס כמו אור לי"ד דלאור שלישי משמע לילה שאחר שלישי כמו לאור עיבורו דבשמעתא קמייתא דפסחים (דף ג:): **ת"ל עד יום.** פי' בקונטרס ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי בעוד שהוא יום תאכלנו וקשה דהנותר הפסיק הענין וה"ר חיים מפרש עד יום השלישי ולא יום השלישי בכלל א"כ אינו נאכל בליל שלישי: **ונאכלין בכל העיר.** פירש בקונטרס כדכתיב בפרשת ראה אנכי והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם ותניא בספרי רבי עקיבא אומר בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן וכתיב בההוא קרא ובכורות בקרכם וצאנכם ומדלא קבע בהו מחילה שמע מינה דנאכלין בכל העיר ותימה גדול לפי' דהא כתיבי נמי התם יח] חטאות ואשמות דבעו קלעים והכי תניא בספרי מעשרותיכם ר"ע אומר בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר דגן ואחד מעשר בהמה ותרומת ידכם אלו הביכורים כענין שנאמר ולקח הכהן הטנא מידך ובכורות זה הבכור בקרכם וצאנכם אלו חטאות ואשמות ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם יט] אלו המחילה ויש כ] לתמוה אמאי לא בעי בכור ומעשר מחילה כיון דכתיב בהו לפני ה' כמו שחיטה דדרשינן (לעיל דף לג.) לפני ה' בעזרה ועוד אמרינן בתמורה בסוף אלו קדשים (דף כא:) אם כא] ללמוד על הבכור שנאכל לפנים (מן הקלעים) מן החומה אינו צריך שהרי כבר נאמר לפני ה' אלהיך תאכלנו וא"כ ליבעי לפנים מן הקלעים כשחיטה ונראה דנפקא לן מדכתיב לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך וגו' ובכורות בקרכם וצאנכם דמשמע בשעריך הוא דלא תוכל לאכול הא בירושלים אכול ומעשר בהמה גמר העברה העברה מבכור ומיהו קשה דבההוא קרא נמי הא כתיבי חטאות ואשמות כדדרשינן בפ' בתרא דמכות (דף יז.) בקרך וצאנך אלו חטאות ואשמות ונראה לפרש דנפקא לן מדמקשינן בגמ' לחזה ושוק של שלמים הנאכלין כב] לשני ימים והוא הדין לענין שנאכלין בכל העיר ותודה ואיל נזיר ושלמים נפקא לן מקרא דחזה ושוק של מילואין: **לשני ימים.** פי' בקונט' בבכור יליף לה בגמ' מעשר לא ידענא מהיכא ושוב כג] הגיה דיליף העברה העברה מבכור ותימה א"כ תפשוט מהכא לדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בגז"ש כד] ולעיל י) אמרינן דאינו חוזר ומלמד בגז"ש מדרבי יוחנן ונראה דמעשר יליף משלמים בבנין אב מה שלמים קדשים קלים אף מעשר קדשים קלים דבכור נמי הוה אתי משלמים אי לאו משום דמתנה לכהן וא"כ מעשר דלא הוי מתנה לכהן משלמים אתי: **הפסח אינו נאכל כו'.** תימה ליתני נמי דאינו נאכל אלא על מצות ומרורים ותירץ ה"ר חיים דלא חשיב אלא דבר שכנגדו בקדשים כה] והוא חלוק מהם דשאר קדשים נאכלין ביום ובלילה עד כו] היום ולכל אדם בכל מאכל ופסח אינו נאכל אלא בלילה עד חצות ולמנויו וצלי אי נמי לא תנא מצות ומרורים י) דאין מעכבין א"כ לאו מצוה דגופיה כז]:

תורה אור השלם

1. בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף: ויקרא יט, ו
2. וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף: ויקרא ז, יז
3. אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה: במדבר יח, יז

מוסף רש"י

יכול יהו נאכלין לאור שלישי. לאור כניסתו של שלישי, ואשלמים קאי דכתיב בהו ביום זבחכם יאכל וממחרת, וצוה לשורפו לבוקרו של שלישי, יכול יהא נאכל ליל שלפניו: **זבחים נאכלין ליום אחד.** תודה, דכתיב ביום קרבנו יאכל, ושלמים נאכלים לשני ימים, מה להלן לילה אחר היום, דכתיב בגופיה דקרא לא יניח ממנו עד בוקר, הא כל הלילה אוכל, וכן פסח לא תותירו ממנו עד בוקר, אף כאן לילה אחר הימים הכתובים בה: **תלמוד לומר והנותר עד יום.** וממחרת והנותר עד יום, בעוד שהוא יום ממחרת אכול ולא משתחשך: **תיכף לאכילה שריפה.** כשכלה זמן אכילתו מתחיל זמן שריפתו, כדכתיב והנותר ממנו עד בקר באש תשרופו: **אף כאן.** זמן אכילתו כלה ערבית כדאמר וישרף בלילה: **תלמוד לומר.** בצו את אהרן: **ביום השלישי באש ישרף.** כאן לא נאמר עד יום אלא ביום, משום דהאי קרא לא איירי בזמן אכילה אלא בשריפה להורות שביום הוא נשרף ולא בלילה, וקרא דלעיל בקדושים תהיו (פסחים ג.) **דמו לא נאמר.** בבכור כתיב אך בכור שור וגו': **אלא דמם.** אלמא אחריני נמי משתמעי: **לימד על בכור ומעשר ופסח.** שלא מצינו להם מתן דמים בתורה אלא כאן, וכתיב תזרוק ולא כ' תשפך (שם סד:):

שיטה מקובצת

ובבשרן משתשקע החמה של שני. פי' דאז הוי לילה דכל זמן שהוא יום כשר לאכילה כדקאמר בסמוך (ו)עד שהוא יום הוא נאכל. וקשה לפר"ת דעד צאת הכוכבים לא הוי לילה ולא בשקיעת החמה. ופר"ת דמשתשקע החמה דהכא היינו מסוף שקיעה והוא זמן צאת הכוכבים מדשני בלישניה דהכא קאמר משתשקע החמה ולעיל גבי דם קאמר בשקיעת החמה, ואע"ג דגם הכא גבי דם נקט נמי משתשקע החמה והוא ר"ל תחלת שקיעה כדפי' גבי דם, וי"ל דאגב דנקט משתשקע דמשמע סוף שקיעה גבי בשר נקטיה נמי להאי לישנא גבי דם. וא"ת והיאך נפסל דם במחשבת שקיעה והלא בענין מקום [ו]זמן כח] משולש לפסול גם בשר [ואימורים] ועדיין ליכא פסול לא באימורים ולא בבשר, וי"ל דהאי תנא לא בעי זמן משולש (מהר"פ): **ת"ל עד יום.** פ"ה גבי אכילה וכו'. וקשה שהרי כתיב והנותר בפסוק דהיינו שנפסל ונעשה נותר, וי"ל דהאי והנותר לא נפסל קאמר כט] אלא נותר שלא אכלו ביום הראשון כמצוותו, דעיקר מצותו לאכלו ביום הראשון אע"פ שנאכלים (ליום ולילה) [לשני ימים] ל] וכן נמי אשכחן שמיקרי נותר אף על פי שעדיין כשר הוא לאכילה דכתיב (ויקרא ז, טז) והנותר ממנו יאכל. ובפ"ק דפסחים לא] פירשתי (תוס' מהר"פ): **ואי אתה שורפו בלילה.** וא"ת כיון דאצטריך קרא לומר דאין לשורפו ליל שלישי, מכלל דאינו נאכל בו בלילה, דאי נאכל פשיטא דאין לשורפו בלא קרא, [וא"כ אמאי אצטריך] קרא לעיל לומר דאינו נאכל ליל שלישי, וי"ל דאי לאו קרא למעוטי לילה משריפה הו"א למעוטי ליל רביעי. וא"ת ליל רביעי הוי אחר זמן שריפתו ואמרינן בפרק הערל (יבמות עג:) נותר שלא בזמנו אתה שורפו בין ביום ובין בלילה, וי"ל דאי הוה אמינא דנאכל ליל שלישי הו"א דליל רביעי חשיב שפיר זמן שריפתו, דכשם שבאכילה לילה אחר יום שלפניה, ה"ה לשריפה, והא דקאמר נותר שלא בזמנו אתה שורפו בין ביום ובין בלילה היינו ליל חמישי, קמ"ל (דעד) [מעד] יום דאינו נאכל ליל שלישי וא"כ מליל שלישי מתחיל זמן נותר והסיא ליל שלישי חשיבא נותר בזמנו ולאי אתה שורפו בו בליל שלישי, אבל ליל רביעי חשיב שלא בזמנו לא] כך נראה למורי: **ונאכלין בכל העיר כו'.** [פירש בקונטרס כו'] ודבר תימה כו' עד ונראה [ככתוב בתוד"ה ונאכלין] דנפקא לן בכור מהיקשא דתודה ומעשר מבנין אב דשלמים כמו לענין ב' ימים ושלמים ותודה נפקא לן דנאכלין בכל העיר משום דכתיב תאכלו במקום טהור כדדרשינן לעיל (נה.). ומאד תימה הוא אי אתי בהיקש לענין מקום אכילתן אמאי לא מפרש ליה תלמודא כמו לענין ב' ימים, אלא ודאי ש"מ דלענין מקום אכילתן לא הוצרך התלמוד לפרש דזיל קרי בי רב הוא כדפי' הקונטרס וליכא [למימר] דתלמודא

מסורת הש"ס

א) פסחים ג. [ע"ש כמה שינויים ת"כ צו פי"ב הי"ג, ב) עי' ירוש' שבת פ"ב ה"א, ג) ספרי קרח קיח, ירוש' מע"ש פ"א ה"א, ר"ה פ"א ה"א, קידושין פ"ב ה"ז., ד) לעיל לז. פסחים סד:, ה) עי' ספרי שם, ראה עח, ירוש' פסחים פ"ה ה"ו, ו) שמות כט לד, ז) במדבר יח יז, ח) ראה סח, ט) לעיל לז., י) מט, כ) עי' פסחים צה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בכל העיר וכו' וכתיב ג"כ בההוא קרא:

גליון הש"ס

גמ' מחשבין בדמן משתשקע החמה. עיין לעיל דף כט ע"א תוס' ד"ה למקום:

שינויי נוסחאות

א] נ"ל אכול וכן בסמוך (ש"מ). ובכתה"י ניתכול: ב] תיבת ימים נמחק. וכן ברש"י (כתה"י וש"מ): ג] עד יום עד יום הוא (כתה"י וד"ו). ועי' פי' ה"ר חיים בתוס'. ס"א יאכל עד יום עד יום כו' (ש"מ). ועי' דק"ס: ד] בכי"א מאן תנא פסח בזריקה: ה] אומר דמו לא נאמר וכו' חלבו וכו' חלבם לימד כו' (*ש"מ). וכ"ה לעיל לז ע"א ובפסחים ג ע"א: ו] נ"ל אלעזר (כתה"י, שמכ"י והגרי"ב): ז] נ"ל ביום (ש"מ וב"ש): ח] נ"ל חישב בשחיטת (*ש"מ): ט] בש"מ נוסף דהיינו ליל שמחרתו שלישי כמו אור לי"ד: י] החמה כלומר מחשבת חוץ לזמן זריקת דמן משתשקע החמה הוא אם שחט כו' (*ש"מ): יא] אימוריהם מחשבת חוץ לזמן שלהם ישנה משיעלה עמוד השחר אם חישב כו' (כי"פ). וכן בכי"י ובש"מ בשינויים קלים: יב] וגו' הס"ד ואח"כ מה"ד ביום השלישי וגו' בצו כו' (כתה"י וש"מ): יג] נ"ל מהתם (*ש"מ): יד] מצינו בכל התורה כולה שניתן לכהנים (כתה"י): טו] הבכור נאכל לכהנים (*ש"מ): טז] בזריקה שהשוה מתן דמי בכור כו' (ע"פ כתה"י ושמכ"י): יז] בש"מ נוסף ואיכא תנא דסבר לעיל דפסח ומעשר בשפיכה לכך בעי מאן תנא דסבר בזריקה (גירסת רש"י של מהר"פ): יח] התם בקרכם וצאנכם דהיינו חטאות (ש"מ): יט] אלקיכם במחיצה ויש כו' כצ"ל (ש"מ): כ] בצ"ק מגיה וגם יש: כא] לפנינו בתמורה שם ליתא בסגנון זה. והצ"ק הגיה דכצ"ל ועוד דבתמורה בסוף אלו קדשים בא ללמד על הבכור שנאכל לפנים מן החומה משום שנאמר לפני כו'. ואמנם בספרי דברים פיס' קו איתא להך דרשא כלשון שבתוס': כב] נ"ל לענין שנאכלין (ב"ש): כג] ושוב פירש בתשובה דיליף כצ"ל (ש"מ): כד] בגז"ש למאן דאמר לקמן הימנו ודבר אחר הוי היקש (ש"מ וצ"ק עש"ב): כה] נ"ל בשאר קדשים (ש"מ): כו] בש"מ הגיה כל היום: כז] בש"מ נוסף ולא תנא אלא מצוה שבגוף הפסח: כח] עי' לעיל דף כט ע"א בתוס': כט] נ"א לא נותר נפסל קאמר (כי"ב וג'): ל] וכ"כ גם הרמב"ן בפ' החומש פ' צו על קרא ביום זבחכם (גליון): לא] נדפס בתוס' רבינו פרץ שם דף ג ע"א עיי"ש ביתר ביאור: לב] נ"ל ובתיכם ובתיכם:

שיטה מקובצת (המשך)

נקט לפרש לענין ב' ימים וממילא שמעינן לענין לכל העיר, דאדרבה דהוי ליה לפרושי לענין בכל העיר השנוי קודם במשנה. לכך נראה לריב"א דאע"ג דקרא איירי לענין חטאות ואשמות לענין הבאת מקום מ"מ לענין אכילה לא איירי לגבי חטאות ואשמות, ותדע דהא גבי אכילה כתיב ואכלתם לפני ה' אתם וביתכם לב] וביתכם דהיינו נשים, ואילו חטאות ואשמות אינן נאכלין אלא לזכרי כהונה (הגה"ה) [ס"א אלא ש"מ דלאכילה לא קאי אכולהו ולא נכתבו בהאי קרא חטאות ואשמות לענין מקום אכילה אלא לענין הבאת מקום שייחד להם בשעת איסור הבמות להביאם שמה בבית הבחירה, דלא נפקא לן מבהאי קרא אהל מועד יאכלוה דה"א דהיינו דוקא כשנשחטה בעזרה אז תאכל בחצר אהל מועד אבל אם היה שוחט בחוץ הייתי אומר דאינו צריך להביאו לאהל מועד לאכול שם, לכך נכתבו כאן חטאות ואשמות. ואל תתמה אם (לאו) האי ואכלתם לאו אכולהו ענייני קאי דהכי נמי לא קאי אעולותיכם דעולה אין בה אכילה אבל קשה כו'] (ע"כ הגה"ה). וקרא דהבאתם שמה איירי בשני דברים לענין הבאת מקום דכתיב אשר יבחר לאיסור במות ולענין אכילה דכתיב גבי אכילה לפני ה' ואכלתם. מיהו קשה דהא כתיב גבי אכילה לפני ה' ואימא דהיינו העזרה דומיא דלפני ה' דלגבי שחיטה, וי"ל דשאני שחיטה דכתיב בה אהל מועד וא"כ לפני ה' דקאמר היינו העזרה אבל הכא לא כתיב אהל מועד (הר"פ ז"ל): **תוד"ה לשני ימים כו' ולעיל** אמרינן דאינו חוזר ומלמד בג"ש מדר' יוחנן. ועוד דלעיל אצטריך ודם זבחיך ישפך למתן דם פסח ומעשר, והשתא במעשר למה לי קרא תיפוק ליה מג"ש דהעברה העברה, אלא ודאי העברה לא ניתן לידרש לדברים הנוהגים לאחר שחיטתו אלא בדברים הנוהגים בחיותו. ונראה דמעשר ילפינן משלמים מה שלמים קדשים קלים כו' ונאכלים כו' אף מעשר כו', ולא מצי למיפרך כמו לעיל דבכור מתנה לכהן כו' (לשון מהר"פ):